

அருள் ஒளி

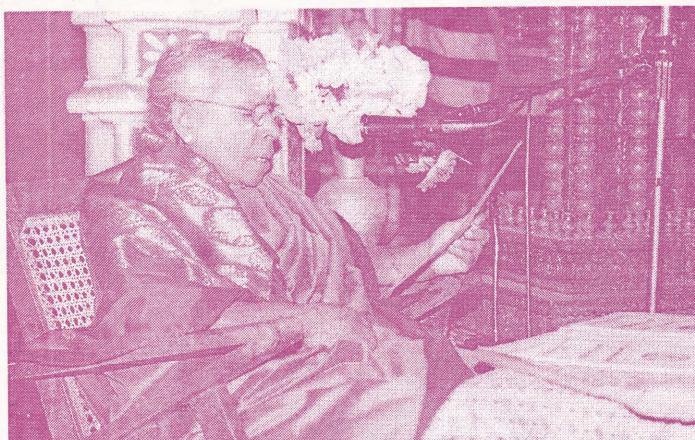
மாண்புவில் பன்றித்தலைச்சி
கண்ணகை அம்மன் கோவில்

வெளியீடு
ஸ்ரீ தூர்க்காந்தேவி தேவல்தானம்
தென்னியற்கை
கிளங்கை
2008

மலர்
63

பாங்குண்
இதழ்

**தெல்லிப்பழை ஸ்துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தால்
நிர்வகிக்கப்படும் தூர்க்காபுரம் மகளிர் லீலத்தின்
26 ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாக் காட்சிகள்**

அன்னை சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வி தலைமையுரை உற்றுகிறார்.

**ஆயை பிரதமகுரு
சிவஞ் அகிலேஸ்வரக்துருக்கள்
நூசியுரை வழங்குகிறார்**

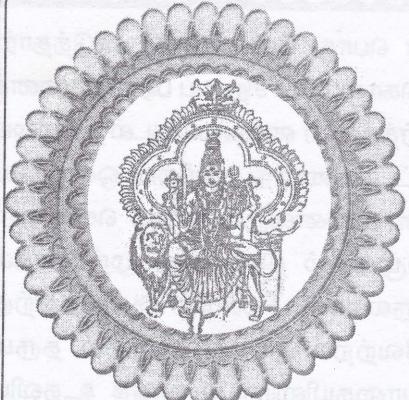
**பிரதமவிருந்தினர் உரையாற்றுகிறார்
திருமதி கூரியதுமாரி ஜயவீரசிங்கம்
(அதிபர் மானிய்பாய் மகளிர் கல்லூரி)**

**செஞ்சாற்சௌல்வர் திரு. கூறு. திருமுருகன்
(மைனர்செயலாளர் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்)
உரையாற்றுகிறார்.**

**தேவஸ்தான உப நனாதிகாரி
ச. ஏழர்நாயகம் நன்றியுரையாற்றுகிறார்.**

இந்தி ஒவீ

(மாதாந்த சங்சிகை)

ஆசீரியர்:

செஞ்சொற்செலவர்

திரு. ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசீரியர்:

சைவத்திரு கா. சிவபாலன் அவர்கள்

2008 சர்வதாரி வருடம் சித்தியரை

மலர் 63

வெளியீடு: மீ. குருக்காதேவி தேவௌல்தாஸம்

தெல்லிய்யழை, இலங்கை, பதிவு இல. QD/74 NEWS/2006Y

சிவத்துமிழ்சௌலி சன்னி நலம்பூர் அகிலங்கும் செய்த பிரார்த்தனை

◆◆◆◆◆

உலகம் உய்வதற்காக உதித்த ஆத்மா. நிறைபணிகளால் நானிலமும் வணங்கும் அன்னை. அறங்காப்பதற்காக தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்த தெய்வப்பிறவி. எங்கள் வாழ்வின் வழிகாட்டி. அன்னை சிவத்துமிழ்சௌலி அவர்கள் கடந்த ஒரு மாதகாலமாக சற்று உடனநலம் குண்றி சிகிச்சைபெற்று வருகின்றார்கள். அன்னையாரின் நலம் வேண்டி உலகம் முழுவதும் வாழும் ஈழத்துச் சைவர்கள் சிறப்புப் பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களை நடாத்தி அம்மாவின் நலத்தைக் காத்திட ஆவல் கொண்டமை எமக்குப் பெருமை தருகின்றது. மார்ச்மாதம் பதினொராம் திகதி செவ்வாய்க் கிழமை வழைமோல் அதிகாலை எழுந்து ஆலயவழிபாடு செய்து காலைப்பிரார்த்தனையில் சிறப்புரையாற்றி நண்பகல் அன்னதானப் பணியை ஆரம்பித்துவிட்டு திருமுறை மண்டப முன்றிலில் யாவற்றைற்றும் தன் ஆளுமையால் செயற்படுத்திய வண்ணம் இருந்த அன்னை மழைத்தாவானம் கண்டு சற்று உயர்ப்படியில் கால்வைத்தவேளை தடக்கி வீழ்ந்தார்கள். மறுகண்மே யாழ். போதனாவைத்தியசாலையில் சேர்க்கப்பட்டார். வைத்திய நிபுணர்கள் ஒன்றுபட்டு அம்மா அவர்களுக்கு உடனடிச் சிகிச்சை வழங்கினர். இது கையில் ஏற்பட்ட தாக்கம் அம்மா அவர்களின் உடல்நலத்தைப் பாதித்தது. அம்மா வைத்திய சாலையில் அனுமதிக்கப்பெற்ற செய்தியறிந்து பெருங்கூட்டம் வைத்தியசாலையில் கூடியது. அன்பினால் கூடிய மக்களைக் கட்டுப்படுத்த வைத்தியசாலைச் சமூகம் பெருங்கள்களை அனுபவித்தது. அம்மாவின் உடல் நிலையை அறிவதற்கு ஓயாது தொலைபேசி அழைப்புக்கள் மேலும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள், ஊடகங்கள் அனைத்தும் அம்மாபற்றிய செய்திகளை வெளியிட்டன. அம்மா நலம்பெற வேண்டும்! என்ற குரல் ஓங்கி ஓலித்தது. அகில லீலங்கை இந்துமாமன்ற

பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் பொது வேண்டுதல் விடுத்தார். அம்மாவுக்காக அனைவரையும் பிரார்த்திக்குமாறு. கொழும்பில் சிறப்புப் பிரார்த்தனைக் கூட்டம், தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் சிறப்புப் பிரார்த்தனை வைபவம் கடல் தாண்டிய நாடுகளிலும் அன்பர்கள் பல்வேறு பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களை நடாத்தினர். ஒன்றுபட்ட பிரார்த்தனைக்கு உயர்ந்த பலனுண்டு என்பதனை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வர். அகில இலங்கை திருமுறைமன்றம் ஒருநாள் முழுவதும் திருமுறை முற்றோதல் நடாத்திப் பிரார்த்தனையால் எங்கள் அன்னை நலமாகி மீண்டும் ஆலயத்திற்கு வருகை தந்து புதுவருடக் கடமையை நிறைவேற்றியிருப்பது ஆறுதல் தரும் விடயமாகும். அம்மா அவர்களைச் சூழ்ந்த உபாதையிலிருந்து காக்க உதவிய வைத்தியசாலைச் சமூகத்தின் அயராத் தொண்டினை நாம் மறக்க இயலாது. இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் அன்னையை மட்டுமல்ல எந்தவொரு நோயாளரையும் காப்பதற்கு அரும்பாடுபட்டு வரும் உயிர்காக்கும் உத்தமர்களை உலகம் போற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளது. எல்லாம் வல்ல தூர்க்கை அம்பாள் எங்கள் அன்னையை பூரண நலத்துடன் காத்திட வேண்டுகின்றோம். பலருக்கு உதவிய அம்மா! தமது சொல்லால், செயலால் தூய வாழ்வு வாழ்ந்த அன்னையின் வாழ்வில் ஒவ்வொரு நிமிடங்களும் பெறுமதியிக்கவை. அம்மா அவர்களுக்காக பிரார்த்தித்த உள்ளங்களுக்கும் அவரை மீண்டும் ஆலய சூழலுக்கு அனுப்பிய வைத்திய நிபுணர்களுக்கும் எமது கிணிய பல நன்றிகள்.

பிறர்க்கு உதவி செய்யும் வள்ளன்மையே ஒருவருக்கு யாண்டும் புகழ் பறப்பும்.

கால்விடு கண்டு முரசும் காதுதோர் கெப்பர்
 இடத்து முழுங்கியிப்பதோர் யோசனையோர் கெப்பர்
 அருக்கிய முவலகுங் கெட்குமை சான்றோர்
 கொடுத்தா வரன்பயநு சொல்

- நாலடியார்.

- ஆச்சர்யர்.

சிவனே முழுமுதற் கடவுள்

பிரமனும் விஷ்ணுவும் பெரியவர் யாவரன்று
 பிழத்தது கர்வம் கலகம் செய்தனர்
 அரசனும் சோதி வழவும் எடுத்து
 அழறும் கான்பவர் பெரியவர் என்றார்
 பிரமா அன்னமாய் விஷ்ணு பன்றியாய்
 பிரியமாய் தேழனர் அனுத்ததுமே வந்தனர்
 அரசனும் சோதியைச் சூருக்கி லிங்கமாய்
 அவர்க்குமே காட்சி அளித்து அருளினார்.

- வ. யோகானந்தசிவம்

சைவத்தின் அருமையையும் பெருமையையும் அறந்து வாழ்வோம்

கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

சிவம் பரம் பொருள், எங்கும் நிறை பொருள், மனம், வாக்கு, காயத்தினால் அறிய முடியாத மெய்ப்பொருள்.

விநாயகன் பரம்பொருளின் மூர்த்தம். ஓம் என்னும் பிரணவ ஒலி வடிவானவன். ஒலியே முதற் தோற்றும். முதலில் தோன்றிய அந்தப் பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஜங்கரன் நமது முதல் வணக்கத்திற்கு உரியவன் ஆகின்றான். எக்கருமத்தை ஆற்றத் தொடங்கு முன்னும், எக்கிரியையை நிகழ்த்த ஆரம்பிக்க முன்னும் விநாயகரைத் தொழுது வணங்கிச் செய்தல் சைவமரபு ஆகிவிட்டது.

முருகன் பரம்பொருளின் மற்றொரு மூர்த்தம். ஒளியின் பிம்பமாக, ஞான ஒளி வடிவாக அமைகின்ற மூர்த்தம் இறைவன் ஒளியாகவும், ஒளியாகவும் வெளிப்பாடாகி முறையே விநாயகனாவும் முருகனாகவும் எமக்குக் காட்சி தருகின்றான். இது இறைவன் நம்மீது கொண்டுள்ள அளப்பருங் கருணையாகும்.

எனவே சிவபெருமான், விநாயகப்பெருமான், முருகப்பெருமான் ஆகிய மூவரும் வேறுல்லர் ஒருவரே ஆவர். சைவத்துக்கு ஒன்றே குலம் அது மனித குலம், ஒருவனே தேவன் அந்த மகாதேவனே சிவபெருமான்.

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டர் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே மாதொரு பாகனார்தாம். வருவர்” என்கிறது சைவத்தின் சாத்திர நூல்.

சிவபெருமான் சக்தியாகி உமாதேவியாரோடு இணைந்திருப்பவர். சிவமும் சக்தியும் இணைந்திருக்கும் தத்துவம் சிவசக்தி சங்கமம்.

**“தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்தரும் சக்தி
பிண்ணமிலான் எங்கள் பிரான்”**

எனத் திருவருட்பெயன், சக்தியின் வேறாகாத சிவமாம் தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. எனவேதான் மாதொருபாகன், அம்பிகைபாகன், அர்த்தநாரீஸ்வரன் என்னும் திருப்பெயர்களால் சிவபெருமான் அழைக்கப்படுகிறான். மூலப்பொருளும் சக்தியும் இணையும்போதே ஒன்று உற்பத்தியாகின்றது, அல்லது படைக்கப்படுகின்றது என்பது இன்றைய விஞ்ஞான உண்மை. சிவமாகிய முதல், முழுமுதல், மூலப்பொருள், மூல மெய்ப்பொருளும் சக்தியும் சேர்ந்ததன் விளைவே இந்த உலகமும் அதில் காணப்படுகின்ற தநு, கரண, புவனபோகங்களும் ஆகும். தனித்து மூலப் பொருளோ, சக்திப் பொருளோ பிறிதொரு பொருளை ஆக்கிவிட முடியாது. உலகத்தின் கருத்தா சிவபெருமான் என்னுங் கூற்று எத்துணை விஞ்ஞானமும், மெய்ஞ்ஞானமும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய கூற்று என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சிவத்தை ஒலியாகக் கேட்டு உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்பதை ஓம் எனும் பிரணவ ஒலியும் அதன் விம்பமாகத் தோற்றுமளிக்கும். ஆனைமுகனின் திருவடிவமும் உணர்த்துகின்றன. சிவத்தை ஒளியாக, சோதியாக, சுடராகக் கண்டு வழிபட முடியும் என்பதை அந்த ஒளியின், பேரோளியின் பேரெழில் விம்பமாகத் தோற்றுமளிக்கும் ஆறுமுகனின் தோற்றும் உணர்த்துகின்றது.

ஆனைமுகன், ஆறுமுகன், அம்பிகை, பொன்னம்பலவன், ஞானகுரு, வாணி அனைத்துக் கடவுளரும் சிவபரம்பொருளே என்பதை சைவம் காட்டுகின்றது. சைவசமயம் மெய்ச் சமயம் என்பதற்கு வேறும் சான்றுகள் வேண்டுமோ! சைவம், ஒரு சமயம், தத்துவம், வாழ்க்கைநெறி என்ற வகையில் முன்று கூறுகளையும் உள்ளடக்கியிருத்தலால் சைவம் ஒரு முழுமையான நெறியாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. சைவத்தின் மேன்மையையும், பெருமையையும், தொன்மைச் சிறப்பையும், சைவம் காட்டும் நெறியின் அருமையையும் அர்த்தத்தையும் சரிவர உணர்ந்து கொண்டால் வீணான விதண்டா வாதங்களுக்கோ, பிறழ்வான நடத்தைகளுக்கோ எந்த வித உயர்வு தாழ்வுகளுக்கோ இடமிருக்க முடியாது.

சைவம் காட்டும் வழி அன்புவழி, சைவம் காட்டும் நெறி அறநெறி, நீதி நெறி, சைவம் சிவ சம்பந்தம் பெற்றிருப்பதனால் அது அன்பும், அறநும், நீதியும் கொண்டு இயங்குகின்றது. எங்கு அன்பு உண்டோ அங்கே சைவமும் உள்ளது. எங்கு அறமும், நீதியும் விளங்குகின்றனவோ அங்கு சைவமும் வாழுகின்றது. அன்பும், அறநும், நீதியும் வாழுமிடங்களில் எல்லாம் சைவம் வாழுகின்றது.

***

****

***

அருநூடை வாழ்வை

அழுதுபெற்று உணர்வை
வெளிக்காட்டல் வீரபன்று
உழுநாடுயான் அருளைக்
காட்டவே அவ்வாறியர்பினேன்!
ஶஞ்சான் காஞ் கங்கு கங்கர்
நீர்ஜலம் காண்டு காட்சி ஸ்வாதி
அருநூடை வாழ்வை யெனக்
கருள்புரிவாய் அங்ஶா

கிராமஜெயபாலன்

மானப்பாய் மருதூர் வீராயகனே

ஶான்பரய் மருதூர் வீராயகனே
பநா வல்லப தணபதியே
பனக் கோயிலிலே குடிகாள்பவரே
மருதூர் வீராயகரே வணங்குகின்றோர்
மருதூர் நீழலில் வீர்த்துந்தே
அருள்பால்க்குஞ் விளை வீராயகனே
எல்லோகும் ஒற்றுமையாக வாழுந்திடவே
ஸஞ்சார வேண்டுகிறோர் மருதூர் வீராயகனே

கி. துர்க்காம்பியக

மாணிடம் வென்றது

அந்தேகோதி ஜென்வரி அவர்கள்

இன்பான பிள்ளைகளே,

உங்கள் ஆசிரியர்களைப்பற்றி நீங்கள் நினைத்துபார்ப்பதுண்டா? ஆசிரியத்தொலில் புனிதமானது. ஆசிரியத் தொழிலுக்கு மகிழ்ச்சேர்த்த பலர் உலகில் உண்டு. Dr. ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களில் மிகச்சிறந்த ஒருவர். இவர் தென் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர். இந்திய ஐனாதிபதி பதவி வகித்தவர். தன் ஆரம்ப சமூக வாழ்வை ஆசிரியராகவே தொடங்கியவர். பன்மொழிப் புலவர். எல்லாச் சமய உண்மைகளையும் கற்றிந்து சமய சமரச ஞானம் படைத்தவர். இறுக்கமான வைத்திகச் சமயப் பற்றுக் கொண்டவர். மிகவும் எளிமையான பழக்கவழகமுடையவர். சிறந்த தேச பக்தர்.

1910-1976ஆம் ஆண்டுகளில் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் பேராசிரியராக இருந்தார். பெய்டிப்பட்ட துஷ்ட மாணவனையும் தமது வசீகரமான பேச்சு, உதவும் பண்பு, அன்பு என்பவற்றால் திருத்தி விடுவார். உயர்ந்த தோற்றும், பஞ்சகச்ச வேட்டி, தலைப்பாகை, கண்ணேற்ற குரல், ஆங்கிலத்தில் வியப்பளிக்கும் புலமை, தெளிவான உச்சரிப்பு உடையவர். எல்லா மாணவர்களும் இவருக்குக் கட்டுப்படுவார். எப்பெய்டிப்பட்ட சிரமமான கேள்விகளுக்கும் நகைச்சுவையுடன் நல்ல பதில் தருவார். விருப்பமில்லாத பாடங்களை விரும்பிப் படிக்கக்கூடியவாறு உபகதைகள், நகைச்சுவை, சுவையான உதாரணங்களுடன் பழிப்பார். வேறு துறைசார் பேராசிரியர்கள்கூட Dr. ராதாகிருஷ்ணன் நடத்தும் வகுப்புக்களை நாடுவருவார். பேச்சாற்றல், சொல்லாற்றல், எழுத்தாற்றல் இவருக்குக் கைவந்த கலைகள். இவரது தத்துவ ஆய்வுக் கட்டுரைகளை இந்தியப் பத்திரிகைகள் மட்டுமன்றி மேல்நாட்டுப் பத்திரிகைகளும் விரும்பிக் கேட்டுப் பிரசரித்தன. 1916ஆம் ஆண்டிற்குப்பின் மைகுர் மகாராஜைக் கல்லூரி இவரை வரவேற்றது. தத்துவ இயல் துறையில் பேராசிரியர் பணிபுரிந்தார். அந்தக் கல்லூரிக்கு இவரால் பெரும் புகழ் கிடைத்தது.

Dr. ராதாகிருஷ்ணன் படிப்பிக்கும் நேரம் தவிரந்த நேரங்களில் தான் படிப்பில் முழுகிவிடுவார். இவரது மேசையே ஒரு நாலகமாய் இருக்கும். இரவு ஒன்பது மணிக்குப்பின் எந்த வெளி வேலையிலும் ஈடுபடமாட்டார். தமது தனி அறையில் கீதை வாசிப்பது, தத்துவச் சிந்தனை, யோக, தியானம் என்பவற்றில் முழுகிவிடுவார்.

1946ஆம் ஆண்டுகளில் ரஷ்யாவுக்கு நமது பேராசிரியர் தூதுவராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் அங்கே போன்போது. சர்வாதிகாரி ஸ்டாலின் ரஷ்ய அதிபராக இருந்தார். ஸ்டாலின் இந்தியச் தூதுவரைச் சந்திக்கும் நிகழ்வு நடந்தது. வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களை நள்ளிருவுக்குப்பின் இரகசியனன் இடத்தில்தான் ஸ்டாலின் சந்திப்பார். ஆனால் பேராசிரியரின் ஒன்பதுமணிக் கட்டுப்பாட்டை அவர் ஏற்றார். ஒன்பது மணிக்குச் சில நிமிடங்கள் முன்னதாக Dr. ராதாகிருஷ்ணனை ரஷ்ய அதிபர் சந்திக்க ஏற்பாடானது. பேராசிரியர் ஸ்டாலினை அன்புடன் வணங்கித் தமது அறிமுகத்தைச் செய்துகொண்டார். சர்வாதிகாரியும், கல்நெஞ்சகருமாகிய ஸ்டாலின் பதில் வணக்கம் கூறிவிட்டு பேராசிரியரைத் தீர்க்கமாகப் பார்த்தபடி “முன் நினைக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். பேராசிரியர் கணிவான புன்னைகடிடன், “மதிப்பார்ந்த ரஷ்ய அதிபர் அவர்களே! எங்கள் நாட்டில் அசோகர் என்று ஒரு பேராசிரியர் இருந்தார். பயங்கரமான போர்ப்பிரியர்.

பல போர்கள் செய்து இரத்த ஆற்றில் நீந்தி வெற்றிக்கொடி நாட்டிச் சக்கரவர்த்தி ஆனார். ஆனால் குறுகிய காலத்தில் அவர் மனம் மாறிவிட்டது. அரசு பதவியையும் துறந்து புத்த பிக்கு ஆகினார். நீங்களும் பல இரத்தப் புரட்சிப் போர்களில் வெற்றி பெற்றவர். ஒருவேளை..... நீங்களும் ஆசோகரைப்போல மனம் மாறுவீர்களோ என்னவோ..... யாருக்குத் தெரியும்?" போராசிரியர் ஆழந்த கணிவும் மென்மையும் மிகக் குரவில் இப்படிச் சொன்னதைக்கேட்ட ஸ்டாலினின் சிலை முகம் தளர்ந்தது. கண்ணில் ஒரு மின்னல் தெறித்தது. அவர் புன்னகை செய்தார். சந்திப்பு நேரம் முடிந்து இருவரும் விடை பெற்றனர்.

பதவிக்காலம் முடிந்து Dr. ராதாகிருஷ்ணன் இந்தியா திரும்ப ஆயத்தமான காலத்தில் ரஷ்யாவின் அயல் நாட்டு அமைச்சர் இவருக்கொரு பிரியாவிடை விருந்துபசாரம் நடாத்தினார். விருந்து நடந்துகொண்டிருந்த பிற்பகல் நேரம் ரஷ்ய அதிபர் ஸ்டாலின் பேராசிரியரைச் சந்திக்க விரும்புவதாக அவசர அழைப்பு வந்தது. பேராசிரியர் உடனே சென்றார். அங்கே, ஸ்டாலின் நோயுற்று படுத்த படுக்கையாக இருந்தார். பேராசியர் விரைந்து கட்டிலருகே சென்றார். மிகுந்த கணிவோடு ஸ்டாலினுடைய கண்ணங்களை தம் கைகளால் அன்போடு தடவினார். மிகக் அன்புடன் ஆருதல் சொன்னார். ஸ்டாலின் இந்த அன்பின் பிடியில் மனம் உருகினார். அவரது கடை விழிகளில் கண்ணிர் உருண்டது.

"என்னை ஒரு அரக்கன் என்று எண்ணாமல் மதித்துப் பழகிய முதல் மனிதர் தாங்கள்தான். நீங்கள் எங்களை விட்டு இந்தியாவுக்குப் போவதை நினைத்து நான் மிக வருந்துகின்றேன். நீங்கள் நீண்ட காலம் சுகமாக வாழவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். உங்களைச் சந்தித்தது எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமாகவும், ஆருதலாகவும் உள்ளது. நான் இனி அதிக காலம் உயிர் வாழ்மாட்டேன்." என்று நாக்குத் தடுமாற மென்மையாக விடை கொடுத்தார் ஸ்டாலின்.

Dr. ராதாகிருஷ்ணனுது ஆசிரிய வாண்மை மிகக் மானிடப் பண்பு கல்லைக் கணியாக்கிவிட்டது பார்த்தீர்களா? Dr. ராதாகிருஷ்ணனின் பிறந்தநாளான செப்டெம்பர் 5ஆம் திகதிதான் இந்தியாவில் ஆசிரியர்த்தினம் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

***

***

***

இனிய புத்தாண்டே வந்தடவே

புதிய வருடம் பிறந்ததுவே
புதுமைகள் எங்கும் பறவியதே
இனிய வருடம் சிறந்திடவே
இறைவனை நாழும் துதித்திடுவோம்

நன்மைகள் பலவும் பெருகிடவே
நலங்கள் யாவும் பெற்றிடவே
தீத்தரை எங்கும் மகிழ்ந்திடவே
இனிய புத்தாண்டே வந்திடவே!

கி. ஜமுனாதேவி

புத்தாண்டுக்கு ஒரு வாழ்த்து

வருக வருக புத்தாண்டே
மண்ணில் மலரும் தமிழாண்டே
மனதில் மகிழ்ச்சி தருமாண்டே
வாழ்க வாழ்க பல்லாண்டே

பலரும் வாழ்த்த வருமாண்டே
பற்பல புதுமைகள் செய்யுமாண்டே
தெய்வ அருளைப் பெற்றாண்டே
சீரும் சிறப்புடன் வாழுமாண்டே
கி. துர்க்காம்பிகை

சிவன் அஞ்ச கதைகள்

மாதாஷ்டி இவர்கள்

34. விடை உலச்சினையிட்ட கதை

காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு சோழன் இருந்தான். அவன் காஞ்சிபுரக் காடுகளை வெட்டியமையினால் காஞ்சிபுரசோழன் என்று பெயரைப் பொற்றான். இவன் சிவ பக்தி நிறைந்தவன் சிவ பக்தர்களை நேசிப்பவன். வேதம் முதலியவற்றைக் கேட்பதில் நியமம் உடையவன். நல்ல நறுமணமுள்ள சாந்து வகைகளை அணியாது வீழுதியும், உருத்திராட்ச மாலையும் தரிப்பவன்.

அவன் மதுரைச் சோமசுந்தரப் பெருமானுடைய திருவிளையாடல் பற்றி அறிந்தான். அதனால் சோமசுந்தரக் கடவுளை எப்போது தரிசிப்பேன் என்று எண்ணியவனாய் உறங்கினான். அவனுடைய கனவில் சோமசுந்தரக்கடவுள் சித்தர்ச்சவாமியாகத் தோன்றினார். “சோழனே! அஞ்சாதே நீ இன்றைக்கு தனியொருவனாய் உருமாறி தனித்து வந்து தரிசனம் செய்து கொண்டு போ” என்று அருளினார்.

அவ்வாறு சோழன் படை முதலியன் இல்லாதவனாய் நடந்து மதுரை சென்றான். இடையில் வைகையாறு பெருகுவதைக் கண்டு மனம் கலங்கி என்ன இடையூறு உண்டாகுமோ எனக் கலங்கினான். சிவபெருமான் சித்த சுவாமியாக எழுந்தருளிவந்து வைகைநந்தி வற்றும்படி திருநோக்கம் செய்தான். வைகை நந்தி வற்றியது. சித்தர்ச்சவாமி சோழனை அழைத்தக்கொண்டு மதுரையின் வடக்கு வாயிலைத் திறுந்தார். அதன் வழியாக சென்று போற்றாமரை வாயிலில் சோழனை நீராடச் செய்தார். பின்னர் தான் விமானத்தில் இருக்கும் கோலத்தையும் மீனாட்சியம்மையையும் சோழனை வணங்கச் செய்தார். சோழன் சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி,

‘எண்ணிய வெண்ணியாங்கே யான் பெற முடித்தாய் போற்றி
பண்ணியன் மறைடேறாப் பான்மொழி மணாள போற்றி
புண்ணியர் தமக்கு வேதப் பொருளை பொருளே போற்றி
விண்ணிழிவிமான மேய சுந்தர விடங்க போற்றி’

இவ்வாறு வணங்கிப் பல வரங்களைப் பெற்றான். பின்னர் பாண்டியன் அறியா வண்ணம் எம்பெருமான் சித்த வடிவில் சோழனை அழைத்துச் சென்று வைகை நதியின் வடக்கே விட்டார். சோழனை நெற்றியில் திருநீட்டு இது நல்ல துணையெனக் சோழனை அனுப்பினார். பின்னர் வந்து வடக்கு வாயிற் கதவில் இடபக் குறியை எழுதி கதவைப்பூட்டி விட்டு விமானத்தில் எழுந்தருளினார்.

மறுநாட்காலை குரியன் உதிக்கும்பொழுது வாயில் திறப்பவர்கள் கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு வாயில்களில் கயற்குறியும், வடக்கு வாயிலில் இடபக் குறியும் இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டனர். இச் செய்தியைப் பாண்டியனுக்குக் கூற, பாண்டியன் முதலாகப் பலரும் கோயில் வந்து வடக்கு வாயிலில் இடபக்குறியைக் கண்டார்கள். இடபக்குறி வந்த வரலாற்றை அறியப் பாண்டியன் உண்ணாது தரையில் உறங்கினான். அன்றிரவு எம்பெருமான் பாண்டியனின் கனவில் தோன்றி சோழன் கோயில் வந்த வரலாறு முதல் இடபக்குறி இட்டவரையில் கனவில் அருளினார்.

பாண்டியன் சிவபெருமானின் அற்புதச் செய்தி கண்டு ஆளந்தமடைந்தான். மற்றையோரையும் ஆளந்த மகிழ்ச்சி அடையச் செய்தான். பின்பு தன் குமாரனாகி இராசேந்திர பாண்டியனுக்கு கொடுத்துவிட்டு சிவபதம் அடைந்தான்.

35. தண்ணீர் பந்தல் வைத்த கதை

இராசேந்திரபாண்டியன் அரசாஞம் காலத்தில் காடு வெட்டிய சோழன் சோமசுந்தரக் கடவுளை வெளிப்படையாக வழிபடநினைத்தான். அதனால்காடு வெட்டிய சோழனும் இராசேந்திர பாண்டியனும் பரிசுகளைப் பரிமாறினர். பின்னர் காடுவெட்டிய சோழன் இராசேந்திரபாண்டியனுக்கு தன் மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க விரும்பினான்.

இச் செய்தியை இராசேந்திரபாண்டியனின் தம்பி இராசசிங்கபாண்டியன் கேள்வியற்று தானே காடுவெட்டியசோழனின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினான். யாரும் அறியாதவாறு இராசசிங்கன் காஞ்சிபுரம் சென்றான். இதனைக் காடுவெட்டிய சோழன் சேனையுடன் சென்று இராசசிங்க பாண்டியனுக்குத் தன் மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுத்தான்.

பின்னர் காடுவெட்டியசோழன் இராசசிங்கனுக்காக இராசசிங்கனுக்காக இராசசேகரபாண்டியனைப் பிடிக்க பெரும்படை திரட்டிப் பறப்பட்டு, மதுரை நகரின் புறத்தே இரண்டு யோசனை தூர்த்தில் தங்கினான். இதனை ஒற்றர் மூலம் இராசேந்திரசோழபாண்டியன் அறிந்தான். அவன் கோயிலுக்குச் சென்று “எம்பெருமானே! முன்பு பாதி இராத்திரியில் தனித்துவங்கு உம்மை தரிசனம் செய்த உமது பக்தனாகிய சோழன் பின்பு தமியேனுக்கு வரிசைகள் அனுப்பி நண்பனான் இப்போது என்மீது பகைமை கொண்டு படையெடுத்து வந்துள்ளான். முன்பு அவன் செய்த தருமத்துள்ளாகி அவன் பக்கம் அவன் பக்கம் நின்ற நீர் இப்பொழுது அவன் செய்யும் மறத்துள்ளாகி அவன் பக்கம் நின்றிரோ” என்று விண்ணப்பம் செய்தான். அப்போது சிவபெருமான் ஆகாயத்தினின்றும், “பாண்டியனே! நீ நாளைக்கு உன் சேனையோடு சென்று உன் பகைவர்களை “பாண்டியனே! நீ நாளைக்கு உன் சேனையோடு சென்று உனக்கு வெற்றி கிடைக்கச் செய்வோம்” என எதிர்த்துநின்று போர் செய்யக்கடவாய் உனக்கு வெற்றி கிடைக்கச் செய்வோம்” என ஓர் அசர்ரி வாக்குத் தோன்றியது. பாண்டியன் மனமகிழ்ந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு அரண்மனைக்குச் சென்றான்.

மறுநாள் பாண்டியன் குரியோதயத்தின் முன்னெழுந்து சந்தியாவந்தனம், சிவபூசை முதலியன் முடித்தான். பின் தன் சேனையுடன் போர்க்களம் சென்றான். சோழனுது சேனை சமுத்திரம் போன்றது. பாண்டியன் சேனை நதிபோன்றது. இரு சேனையும் ஒன்றிடன் ஒன்று கலந்து பெரும்போர் செய்தனர். அப்போது இருபகுதிக்கும் ஒன்றிடன் ஒன்று கலந்து பெரும்போர் செய்தனர். பாண்டியன் சேனைகளும் தாகம் தீர்த் தண்ணிர அருந்தி களையாறியபின் மீண்டும் சோழனுடன் போர் தொடுத்து வெற்றி எடுத்தனர். இராசசிங்கபாண்டியனும் சோழனும் கட்டுண்டபோது இராசசேகரபாண்டியன் சோழனுக்கு யானை முதலியன் பரிசளித்து அனுப்பினான். இராசசிங்கபாண்டியனை ஒதுக்கிவிட்டு நாட்டைத் தாய்போல காப்பாற்றி ஆண்டான்.

திருக்கேதீச்சரமூலயத்திருப்பணி

சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள்

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனாரும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் தேவாரம் பாடிய சிவஸ்தலம் இலங்கையிலே ஒன்றுதானுள்ளது. அது மன்னாருக்கு சமீபத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சரம். இது நெடுங்காலமாயறிந்திருந்தது. ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் இதைப் புதுக்கக் கட்டுவதற்காக அந்த இடத்தை விலைக்குத் தரும்படி அரசினரைக்கேட்டபோது அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். பின்பு சேர் இராமநாதன் முதலியோரது முயற்சியினாலே அது அரசினரிடம் வாங்கப்பட்டது. அந்த இடத்திலே ஒரு கோயில் கட்டி நாற்பது வருடங்களின் முன் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. அது செங்கல்லாற் கட்டப்பட்டபடியால் அது பழுதடைந்திருக்கின்றது. அதைக் கருங்கல்லாற் கட்டவேண்டுமென்ற இப்போது இவ்வுரில் தோன்றியிருக்கிறது. இதைக் கட்டி முடித்தற்காகத் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணி சபையொன்று ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கருங்கல்லாற் கட்டுவதற்கு முன்று இலட்சம் ரூபா வரையிலே மதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பனம் சேர்க்கும் முயற்சி தொடங்கிவிட்டது. கோயிலுக்குப் பக்கத்திலே இப்போது ஒரு விசாலமான மடம் 5000 ரூபா செலவு செய்து கட்டப்பட்டு விட்டது. இது எங்களுக்குள்ளே சிலர் சேர்த்துக் கட்டியது; ஊர்ப்பொருளால் கட்டியதன்று. கோயிலுக்காக ஒருவர் 2500 ரூபாய் கொடுத்தார். ஏழுபேர் ஒவ்வொருவரும் 1001 ரூபா கொடுத்திருக்கிறார்கள். மலாய் நாட்டிலும் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணி சபையொன்று ஆக்கப்படுதல் நல்லது. சம்பந்த சுவாமியும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமியும் பாடிய ஸ்தலம் மிகச் சிறப்பாக இருத்தல் வேண்டும். அவர்களுடைய பெருமையை ஸ்தலம் மிகச் சிறப்பாக இருத்தல் வேண்டும். அவர்களுடைய பெருமையை நிலைநாட்டுதற்காகச் சைவ சமயத்தவர் ஒவ்வொருவரும் முயற்சி செய்தல் பெருங்கடனாகும். அவர்களுக்காகவே அன்றி எமது நாடாகிய இலங்கைக்காகவும் இக்கோயிலிலே எங்களுடைய மனம் முழுவதும் செல்லவேண்டும். சம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம் பாடிய ஸ்தலங்கள் இந்தியாவிலே முந்நாறு வரையில் உண்டு. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பாடிய ஸ்தலங்கள் இந்தியாவிலே நாறு வரையிலுண்டு.

இவர்கள் பாடிய ஸ்தலம் இலங்கையிலே திருக்கேதீச்சரமாகிய ஒன்றேயாம். இலங்கையினுடைய பெருமைக்காகவும் இலங்கையைச் சேர்ந்த சைவசமயத்தவர் யாவரும் இக்கோயிலை உண்ணத நிலையில் வைத்தல் வேண்டும். இதற்குப் பொருநூதவதலும் வேறு; மற்றைய கோயில்களுக்குப் பொருநூதவதலும் வேறு. ஆயிரம் ரூபா நேட்டும் கடதாசித்துண்டுதான்; காந்சதத்துக்கு வாங்கும் கடதாசித்துண்டும் கடதாசிதான். இவற்றுக்கிடையேயுள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், நோட்டில் இவருடைய (Commissioners of Currency) கையெழுத்துக்கள் உண்டு. மற்றக் கடதாசியிலே அவர்களுடைய கையெழுத்தில்லாமை. Commissioners of Currency ‘The Government Promises To pay Rs 1000’ என்று சொல்லுவது “போல, சம்பந்தசுவாமியும் “திருக்கேதீச்சர நாதர் அடியவர்களுக்கு அருள்செய்யார்” (தொண்டர் நாள்தொறும் துதிசெய் அருள் செய் கேதீச்சரமது தானே) என்று சொல்லியருளினார். அன்றியும், இக்கோயில் சூரபள்மனுடைய காலத்துக்கும் மிகவும் முந்தியது. இக்கோயிலிருக்குமிடத்துக்கு மாதோட்ட நகரம் என்று பெயர். இந்த இடத்துக்கு இந்தப் பெயர் வந்த காரணம் என்னவென்றால், சூரபள்மனுடைய மனைவியுடைய தகப்பனுடைய தகப்பன் துவுட்டா என்பவர் நெடுங்காலம் பிள்ளையில்லாமையினாலே திருக்கேதீச்சரத்திலே தவம் செய்து புத்திர பாக்கியும் பெற்று அங்கே ஒரு நகரத்தை உண்டாக்கி வாழ்ந்தார். அவருண்டாக்கிய நகரமாதல்லால், அதற்கு மாதுவட்டா நகரம் என்ற பெயர் வந்தது. இந்தப் பெயர் மாதோட்ட நகரம் என்று வந்தது.

இந்தச் சரித்திரம் தட்சண கைலாச பூராணத்திலுள்ளது. இக்கோயிலுக்கு தட்சண கைலாசம் என்ற பெயரும் உண்டு. இக்கோயிலுக்கு இருவரும் பாடியருளிய தேவாரங்களும் அவற்றின் உரையும் கோவிலின் மகிழ்மையும் சேர்ந்த புத்தகப் பிரதியொன்று இன்று அனுப்புகிறேன். மலேயாவிலுள்ள சிவனேசர்கள் சிலரை ஓர் இடத்திலே கூட்டி இதை அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தி அவர்களுடைய துணையோடு ஒரு பெருங்கூட்டத்தைக் கூட்டித் திருக்கேதிச்சரத் திருப்பணிச்சபையொன்று ஸ்தாபிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் சம்பாதி குக்கும் பொருளிலே திருக்கேதிச்சரத்துக்கு கொடுக்கப்படும் பகுதியானது இப்பிறவியிலும் இவிமீல் வரும் பிறவிகளிலும் நீங்காத துணையாக நிற்குமெப்பதற்கையமில்லை. இவ்வளவு நீளமான கடிதங்கள் உடல்விடத்திலுள்ள பலருக்கு எழுதவேண்டியதாயிலும் இப்போது அவ்வளவு உடல் வலிமையில்லாமையால், நான் மற்றவர்களுக்கெழுதாமையைக் குறித்து அவர்கள் என்னிலே குறை பாராட்டலாகாது.

-நன்றி. திருக்கேதீஸ்வரம் மலர்.

பாங்குனியில் பாடும்கீதம் செல்லப்பன் புக்கிரு

என்னப்பன் செல்லப்பன் புகுழ்பாடு
என்றென்றும் இவரடி மலர்நாடு
நன்றோரு பொல்லாப்பும் இல்லையென்றே
நவின்ற குருநாதன் அடிநாடு

நல்லையில் உறைந்தொளி தரும் முருகன்
ஞானத் தமிழாளி புகழுகுன்
தொல்லைகெடலைன் தேரடியில்
வாழ்ந்தவர் வண்ணத்தை தினம்பாடு

தேரடித் தேசிகன் செல்லப்பனேயென்
உள்ளும் கவர்கள்வன் என்றுகரத்த
சீரடி தேர்ந்தநல் யோகபிரானுமே
செப்பிய பொன்மொழி தகனப்பாடு

எல்லாம் செப்படி வித்ததையென்பான்
எப்பவோ முடிந்த காரியமே
இல்லையா மொன்றும் அறியோமென
இயம்பிய மாழுனி அடிநாடு

பெரியக கடப்பித்தன் தந்தகனி
பேருவகை தரும் ஞானக்கனி
அரியக னிசெல் லப்பனென்றும்
ஆனந்தத் தேன் சிந்தும் ஞானக்கனி

நல்லையில் என்றென்றும் இனிக்கும் கனி
ஞானவி னக்கொளி தந்தகனி
தொல்லைகள் நீங்கிநாம் வாழும்வழி
சொல்லியும் செல்லப்பன் இன்பமொழி

ஓன்றுமில்லை யொரு பொல்லாப்பில்லை
எப்பவோ முடிந்த காரியமே
நன்றிது முற்றும் உன்மையென்றே
நவின்ற குருநாதன் அடிநாடு

பங்குனிதி திங்கள்நல் அச்சுவினி
பாங்குடன் செல்லப்பன் ஞானவொளி
எங்கும் விளங்கியும் வண்ணமினி
என்றென்றும் பாடியும் அன்புமொழி

ஈழம் திலுயர் கைவெவாளி
இலங்கிட செய்யுமோர் அரியவழி
குழந் றுந்தமிழ் மாலைசொல்லி
துதித்தியும் செல்லப்பன் இன்பமொழி
பைந்தமிழ் பேணிய நம்முருகன்
பாதம் லரொளி தான்பனிந்தே
சிந்ததக வங்கிய பித்தனைப்போல்
வாழ்ந்தவன் வண்ணத்தைத் தினம்பாடு

பரை பாந்தாமனைப் பணியாகுப் பகர்ந்தாள்

சிவ. சண்முகவழவேல் அவர்கள்

முந்தொரு ஞான்று முகுந்தன் கயிலையங்கிரியை முன்னிச் சென்றார். அழகிய சக்கரப்படை ஏந்தியவர் அனந்த சயனர். ஆயிரம் திருநாமங்களுக்கு உரியவர் திருமால். பேராயிரம் பரவி ஏத்தும் பெம்மான் கயிலைமலையாளர் தாயவராகிய சிவபெருமானைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு இலக்குமி நாயகர் கைலாசம் சென்றார். உண்ணாமலையாளுடன் உறையும் அண்ணாமலையார் “எண்ணாயிரங் கோடிப் பேரார் போலம்” என்பார் மண்ணுலகு செய்த தவப்பயனாக வந்து அவதரித்த மருணீக்கியார். பொன்னுலாம் நேமியான் கைலைப் பொற்கோயில் முன் நன்றினான்.

அந்திவான் சடைமுடி அண்ணலார் ஆவிலையில் அறிதுயில் செய்யும் ஆழியானுக்கு அருள் பாலித்தார். திருநந்திதேவர் திருமால் அருள் உருவான அண்ணலாரைக்காண உள்ளே செல்ல அனுமதித்தார். உள்ளே சென்றார். உலகு உயிர் அனைத்தும் காக்கும் கடவுள். கண்கள் இரண்டும் அவன் கழல் கண்டு களிப்பக் கைகள் கூப்பித் தொழுது நின்றார். ஆனந்த பரவசமானார். அலையாழியில் தூயில் கொள்ளும் துவள மாலைத் தூயோன்.

ஜந்தொழில் இயற்றும் எந்தை பஞ்சாயத்துவைப் பார்த்து அமரப் பணித்தருள் பாலித்தார். பின்பு நாரணத்தேவைப் பார்த்து நவின்றாருள்வார்.

“நாரணனே! நாமும் கெளரியும் குதினை ஆடுவோம். ந் சான்றாக இருக்கக் கடவை” என்று உவமை இல்லாத உமாபதி உரைத்தருளினார்.

“நமக்கு இட்ட பணி நான் புரியக் கடவுன்” என்று தாமரைக்கண்ணன் ஆமோதித்தான். குதினுக்குச் சான்று உரைக்கச் சார்ந்து இருந்தார்.

குற்றம் இல்லாத குதாடும் கருவிகள் பலவுள். அவற்றினுள் சாரி என்னும் நல்ல இயல்புகள் அமைந்த விஷேட கருவியின் முன்னாக இருவரும் அமர்ந்தார்கள். எவரினும் எவற்றினும் இருவரும் எதிரெதிராக இருந்தார்கள். அம்மையும் அப்பரும் இருவரும் மகிழ்ந்து இனித்தின் ஆடினார்கள். இடையிடையே “அடிது, போட்டை இது” என்று அவர்களுக்குள் குழு குறிக்கும் மொழிவார்கள்.

இடபாருடரான படநாக வேணிப் பரஞ்சார் அருள் யாவதேயோ? அத்தன்மை ஆர்க்கும் தேற்றாம் அது யாம் அறியோம்.

திருமாலும் திசைமுகனும் தேவும் தோற்றாதவர், தாம் எதிர்த்து ஆடிய மெல்லியாருக்குத் தோற்றார். ஒன்றாய பரஞ்சுடப் உமாபிராஸ்தாரை உற்று நோக்கினார்.

“உன் வன்மை நன்றாயிருக்கின்றது. இவன்றாய் ஆல்லை. கெளரி! நீ நமக்குத் தோற்றுனை” என்று திருவாய் மல்ந்தார். புன்முறுவல் பூத்தருளினார்.

பார்ப்பதி அம்மை பரமேகவரன் பகர்ந்தலைமயைச் செவி மடுத்தருளினார். தாம் தனிப்பெரும் முழுமுதற் பரம்பொருளோடு உரையாடல் தகாது என்று அஞ்சினார். சரடியால் முவலகளாந்த முகுந்தனை முகம் நோக்கினார்.

“நீ சாட்சி சொல்வதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்தாய். குதாட்டத்தில் வென்றவர் யாவர்? நீ உள்ளதை ஒழிக்காமல் உள்ளவாறு உரை” என்று உரைத்தார்.

மலைமகளார் மனம் மறுகி மொழியக் கேட்டுச் சக்கரப்படை அண்ணல் சாந்றுவார்.

“குது ஆடும் போரில் வெற்றி கொள்ளும் தகைமைப்பாடு உள்ளவர் ஆடல் வல்ல அம்பலத்து அரசேயாவார்” என்று இயம்பினார் செங்கண் மால்.

“உன் உரை உயர்ந்தது. நன்று - நன்று” என்று சினந்தார் சுந்தரி.

முகில் தோல்வியுண்ட ஜந்து பிரிவுக் கூந்தல் ஏலவார் குழலார் ஆற்றச் சீற்றம் உற்றார்.

“இங்கு நிகழ்ந்த குதுப்போரை நீ பாராதவன் அல்லை. பார்த்தனை. கண்ணலுமாயினே. நீ அறியாமல் இங்கு ஒன்று நிகழ்ந்தும் இல்லை. ஆரும் அறிய ஒண்ணாத மூலப் பரம்பொருளாய முர்த்தி போய்ம்மை மொழிந்தாலும் நீயும் பொய்மொழி புகல்லாமோ? அறியாதவர் உன் உடம்பு தான் கருமை என்பார் உள்ளமும் கரியை என்பர் உன்னை அறிந்தோர்.

“யானும் இறைக்கு ஒரு சத்தியே என்னும் இறுமாப்பில் இங்கு இது சொற்றாய். மாயையை என்றும் மதிக்கும் மாயவனே! நீ பாம்பு ஆகக் கடவாய்..” எனப் பார்பதி அம்மை சாபம் பகர்ந்தார்.

சொன்ன மாத்திரத்தில் பாற்கடலில் பாம்பு அணைமீது பள்ளி மேவும் பரந்தாமன் பாம்பு உருவும் ஆணான். சக்கரம் மால் அது கண்டான். சஞ்சலங் கொண்டான். செஞ்சிலம்பனிந்த சிவபெருமான் சேவடிக்கீழ் தஞ்சம் அடைந்தான்.

“ஜைவே! எனக்கு எவ்வழியாக இந்த உருவும் என்னை விட்டு நீங்கும்? இயம்பி அருள்க” என்று நாராயணக் கடவுள் நன்று நவின்றருளினார்.

நம்நாதன் காற்றாய் உள்ளார். கனலாயுள்ளார். புனலாயுள்ளார். வெளியாய் உள்ளார். நிலணாய் உள்ளார். அவற்றிற்கு அப்பால் உள்ளார். தத்துவங்களாக உள்ளார். அணைத்திற்கும் மூல காரணமாய் உள்ளார். நான்கு வேதப் பொருளாக உள்ளார். அவ்வியல்பினராகிய சிவபரம் பொருள் திருமாலுக்குத் திருவாய் மலர்ந்து அருளுவார்.

ாஹாய் வெளியாய்ம் புளையங்கள்

ஹௌ டாராய்

மேஹாகி யுவர் வாரநாளாயாவற்

றிம்கும் வித்தாய்

நாஹாய வேதப் வாரநாளிழன்

ஆம்ர நாதன்

மாஹ யானுக் கிஃதோஸ்ரு

ஏதுத்து ரைப்பான்

(கந்தபுராணம்)

“என்பால் உதிக்கும் அன்பால் இது பெற்றாய் உன்பால் வரும் துன்பினை நீக்குவோம். நீயும் நீங்குகின்றாய். தென்பால் தேசமதில் ஆலவனம் என்று ஒன்று உளது சீரியோய்.

“ஆங்கு நீ விரைந்து ஏகுவாய். அந்த வனத்தில் ஆலமரம் ஒன்று உளது. அவ் ஆலமரத்தின் பருத்த அரையின் அடிப்பாகத்தில் பொந்து ஒன்று பொருந்தி உள்ளது. அப்பொந்தினுள் நீ போய்க் குற்றம் அற மாதவம் குறித்திருப்பாய்.

“நீ தவஞ் செய்திருக்கும் காலத்தில் எமக்கு அபின்னமான எம் சேய் வருவான். அவனை எதிர்சென்று வணங்கக் கடவை. அக்கணமே உன்னை விட்டு இந்தப் பாம்பு உருவும் அகலும்”

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். திருமால் செலவிற்கு விடை ஈந்தருளினார். செம்போந் சோதி.

நாரணன் என்னும் தேவு நம்பனை நமஸ்கரித்தார். திருக்கைலாச மலையை விட்டு விரோந்து நீங்கினார். தேன் ஒழுகும் ஆலமர ஆரணியத்தை அனுகினார்.

ஒளி மிக்கவான் உறையினில் புகுவது போல உலகத்தை உந்தியால் உதவிய முராரி ஆலமரப்பொந்தினுள் புகுந்தார். அருள் தவம் ஆற்றிப் பொந்தினுள் உறைந்து இருந்தார் இலக்குமி நாயகர்.

ஆண்முகப் பண்ணவன் அமரரை அலைக்கும் அத்திமுகவனை அழித்தார். திருச்செங்காட்டாங் குடியில் எழுந்தருளினார். உண்மை ஞானத்து உச்சியில் தாண்டவம் புரிகின்ற தந்தையாருடைய அடையாளமான சிவலிங்கத் திருவுருவத்தைப் பிரதிட்டை செய்தார். ஆனைமுகப்பிரான் அப்பருக்குப் பேரன்பினோடு பெரும்பூசை ஆற்றினார். மெய்வழிபாடு செய்தபின்னர் ஆகுவானத்தில் ஏறி அமர்ந்தருளினார்.

வேழமுகத்து விநாயகர் திருமால் பாம்புருவமாக ஆழமாகத் தவம் இயற்றும் அலவனத்தில் எழுந்தருளினார்.

கோவரத்தன் கிரியைக் குடையாகக் கொண்ட கோவிந்தர் களிற்று மாமுகப் பண்ணவன் வரவினை மனங் கொண்டார். உடனாக வந்து எதிர் கொண்டு தூம்பிக்கையானை நம்பிக்கையோடு வந்தித்து வணங்கினார். அக்கணம் அளித்த சாபம் அகண்றது. திருமால், சக்கரம், சங்கு, தண்டு, வில். வாள் ஆகிய பஞ்சாயதுங்களைத் தாங்கிக் கொண்டார். தமது பழைமயானதும் பெருமை மிக்கதுமான பேருருவத்தைப் பேராயிரத்தர் பெற்றுக் கொண்டார்

தன்னுருவைக் கண்டு தளர்ச்சி நிங்கிய தாமரைக் கண்ணர் முக்கண்ணரைப் பார்த்து, “எம்பிரானே! என் பூசையை ஏற்றிருள வேண்டும்” என்று இரந்து வேண்டினார். இந்கிள் இளம்பிழை போலும் எயிற்றினன் அதற்கு அனுமதி வழங்கினார்.

காத்தற் கடவுள், தீர்த்தம், சந்தனம், மலர்மாலை, தூபம், தீபம் முதலிய கொண்டு முக்க பிள்ளையை முகமலர்ச்சியோடு பூசனை புரிந்தார்.

மோதகம் பலவகையான பணிகாரங்கள், பாலன்னம், பாயசம் ஆகியனவற்றை ஆகம விதிப்பிரகாரம் நிலேதித்தார். நாராயணக்கடவுள் ஐந்து கருத்தனை ஆனை முகத்தனை நந்தி மகன் தனை ஞானக் கொழுந்தினைப் புந்தியில் வைத்துப் போற்றுதல் பரிந்தார். பின் ஒன்று புகலுகின்றார்.

“மார்கழி மாசத்தில் மதிவளர் பூர்வபக்கத்தில் இந்த ஆறாம் நாளாகிய சட்டத் திதியில் யான் தேவரீரை அருச்சித்திட்ட இயற்கைபோல யாரும் ஈறில்லாத மலரடிகளைச் சரண் என்று பூசனை புரிந்திடவும் பூசித்தவர்களுடைய துன்பங்களைத் துடைத்து அழியாத செல்வமாகிய பேரின்பத்தைத் தேர்ர் அருளாவும் வேண்டும்

வின்சாம் புக்கிள் தியங் டன்னின்
மிக்கந்தி நனின்றபும் பஞ்ச மாதும்
ஒந்தாளில் அடுக்கிலை அடுக்கில் திட்ட
வியற்கையோல் அடுமிளி பீறி வாயன்
வாய்ச்சரகு மஹாபோ புவெஸ் பான்பிள்

புதூரின் திட்டமானார் புள்ள வனங்களை
மற்றுமே அகற்றியிருப்பதாகச் சொல்வது
மனத்திட்டம் கேள்வுமில்லை தருங்க வனங்நான்
(கந்தபுராணம்)

ஸைவ நஞ்சிந்தனை

சிவநெறிக் கலாநிதி இராயசையா ஸ்தரன் அவர்கள்

புரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய இறைவனின் பேரநூட் கருணையினால்த்தான் நாம் இப்பூவுலகின் கண்ணே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எமது ஒவ்வோர் அங்க அசைவும் சிவபெருமானது திருவருளினால்த்தான் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. வாழ்த்த வாயும் நினைக்கமட்டநெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த இறைவன்தான் நம்மை வாழ வைக்கின்றான். இதனை நம்மிற்பலர் மறந்து விடுகின்றார்கள். நமக்குமேலே ஒரு சக்தி, நமக்குமேலாக ஒரு திருவருள் நம்மை இயக்குகின்றது என்பதை ஒப்புக் கொள்வதற்கு மறுக்கின்றார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களது அறியாமையேயாகும்.

தெய்வம் ஓன்று அதாவது ஒன்றே தெய்வம் ஒருவனே தேவன் என்று கூறிக்கொள்கின்ற சைவமக்கள் எதற்காகப் பல்வேறு உருவங்களை வைத்து வழிபாடாற்றுகிறார்கள்? சிவபெருமான் என்றும் மகாவிஷ்ணு என்றும் விநாயகர் என்றும் முருகன் என்றும் சக்தி என்றும் இப்படி பல்ப்பல தெய்வங்களை விருப்பம்போல் வணங்குகின்றார்கள். இதன் தாற்பரியம் என்ன என்பதை இன்றைய சிந்தனையில் சுற்றுச் சிந்திப்போம்.

ஒரு வீட்டில் ஒரு குழந்தை பிறக்கின்றது. அந்தக் குழந்தையை தந்தையார் மகனே என்றும், தாயார் ராஜா என்றும், தமையனார் தமபி என்றும், மாமனார் மருமகனே என்றும் ஒவ்வொரு பெயரைச் சொல்லி அழைக்கிறார்கள். யார் எப்படி அழைத்தாலும் அவன் ‘என்ன’ என்று கேட்கிறான். பலர் பெயர் கூறி அழைப்பது அவன் ஒருவனைத்தான். இதுபோலவே இறைவன் ஒருவன்தான். அவனுக்குப் பெயர்கள்தான் அதிகம். அருவமாகிய அவனுக்கு ஏன் உருவம் கற்பித்தார்கள்? குழந்தைகளின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டு மனத்தைக் கவருவதற்காக இனிப்பு மிட்டாய்களை மிளகாய் போலவும் வெங்காயம் போலவும் கரும்பு போலவும் தக்காளி போலவும் உருவத்தைச் செய்து விற்பனைக்கு வைக்கிறார்கள். அவை எல்லாமே இனிப்புத்தான். உருவ அமைப்புத்தான் வேறு. மிளகாய் மிட்டாய் உறைக்கும் என்றும் கரும்பு மிட்டாய் இனிக்கும் என்றும் குழந்தை நினைக்கும். எல்லாம் ஒரே இனிப்புத்தான் என்று குழந்தைக்குத் தெரியாது. இதனை நாம் நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எமக்குக் கிடைத்திருக்கும் மனிதப்பிறவி ஒரு புனிதப் பிறவி. இது எமக்கு வாய்த்தது நாம் செய்த பூர்வீகப் புண்ணியமாகும். ‘அரிது அரிது மானிடராயப் பிறத்தல் அரிது’ என்பது ஒளவையார் கூற்று. எனவே இந்த உடம்பு இருக்கும்போதே நாம் நல்லவற்றை செய்துவிட வேண்டும். நாளை நாளை என்று தள்ளிப்போடாமல் இன்றே இப்பொழுது செய்தல் நன்று.

வாழ்ந்த வாயும் நினைக்கமட்ட நெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும்தந்தது எதற்காக? ஆண்டவனை இறைஞ்சுவதற்காக.

மனித உருவில் இருந்துகொண்டு மிருகமாக வாழ்தல் கூடாது. ‘உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது’ என்றபடி நாம் பூசும் நீறுபோல் உள்ளமும் புனிதர்களாக இருத்தல் வேண்டும்

‘வெள்ளத் தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத்தனைய உயர்வு’

என்ற வான்புகழ் வள்ளுவரின் குரலுக்கமைய நம்மை நாம் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

நீர்க்குமிழிக்கு நிகரானது இந்த வாழ்க்கை. ஆகவே நாம் நல்லனவற்றையே நினைத்து நல்லனவற்றையே செய்து பூமியில் நல்வர்களாகவே வாழ்வதே நன்மை பயக்க வல்லது.

அன்புதான் இன்ப ஊற்று, அன்புதான் உலக ஜோதி, அன்புதான் உலகமகாசக்தி அத்துடன் அன்பே சிவம் என்ற அருள்வாக்குப்படி இப்பூவுலகில் அன்புக்கு அடிபணிந்து மாதரர்மேல் அன்புகாட்டி அன்பு வாழ்வக்கு அடி கோலி அன்புடன் வாழ்தல் வேண்டும். இந்த வேண்டுகோளை ஏற்பீர்களா? செய்வீர்கள்?

“அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்”

சிவனுக்குக்ந்த சிவராத்தர் வீரதம்

சிவராத்திரியாம் சிவராத்திரி
சிவனுக்குக்ந்த சிவராத்திரி
மாசியில் வந்திடும் சிவராத்திரி
மங்களம் தருவதே மகா சிவராத்திரி
வானவரும் மண்ணவரும் போற்றிடும்
சிவராத்திரி
வரம் பல நல்கிடும் சிவராத்திரி
வாழ்க்கைக்கு நல்ல வழி காட்டிடும் சிவராத்திரி

அதற்மத்தை அழித்ததுவே சிவராத்திரி
தற்மத்தை நிலை நாட்டியதே சிவராத்திரி
அறியாமையை போக்கியதுவே சிவராத்திரி
ஆணவத்தை அடக்கியதே சிவராத்திரி
ஆண்டவன் ஒருவனேயென அறிய வைத்த
சிவராத்திரி

அகந்தை அகன்ற தினமே சிவராத்திரி
அந்தபில் பெருமையுள்ள சிவராத்திரி
ஆதிபும் அந்தமும் ஒன்றேயென உணரவைத்த சிவராத்திரி

சிவனுக்குரிய இரவே சிவராத்திரி
சிவபரத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்ட தினமே சிவராத்திரி
சிவசக்தி அம்சங்கொண்ட திருநாளே சிவராத்திரி
சிவபூசை செப்து விப்ரகணன்த் பெருமையே சிவராத்திரி
அம்பாளுக்கு ஒன்பது ரிராத்திரி அது நவராத்திரி
சிவனுக்கு ஒரு ராத்திரி அது சிவராத்திரி
திரயோதி தினத்துக்கு அடுத்த நாளே சிவராத்திரி
இறைவனின் திருவருட் பெருங்கருணையை
நினைத்து வழிபடலே சிவராத்திரி

இரவிலுள் தாக்கம் ஒழித்து உபவாசமிருந்து
இறை சிந்தனையோடு அனுப்பக்கப்பட வேண்டியதே
சிவராத்திரி
இரவு நான்கு ஜாமப் பூசை செய்து
இறைவனை மெய்யன்போடு வழிபடுவதே சிவராத்திரி
இன்னல்களும் இடுக்கள்களும் நீர
இலிங்கோற்பவம் தோன்றிய தினமே சிவராத்திரி
இம்மை மறுமை என்ற இருமைக்கும்
பயன் தரும் விரதமே இந்த சிவராத்திரி

சினிமாப்பயம் பார்த்தோ கேள்கைகளில் ஈடுபட்டோ
அனுப்பிக்கப்படலாகாத விரதமே சிவராத்திரி
சிவசிந்தனையோடு சிவநாம பஜனை செய்து
இறைவன் திருவருளைப் பெறுவதே சிவராத்திரி
வேக்கையாகவோ விளையாட்டாகவோ
நோற்கப்படக் கூடாத விரதமே சிவராத்திரி
முறையாக அனுப்பிக்கப்பட வேண்டிய
மகிளமையும் புனிதமும் மிக்க விரதமே இந்தச்
சிவராத்திரி

பிரம்மாவுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் இறைவன்
பரத்துவத்தை உணர்த்திய நாளே சிவராத்திரி
பிணிகளையும் வினைகளையும் நீக்கி எமக்கு
பிறவிப் யயனை அளித்ததே சிவராத்திரி
சிவபிரானே சிவசக்திக்கு உபதேசித்த
மகிளமை பொருந்திய விரதமே சிவராத்திரி
சிவராத்திரிக்கு ஒப்பான சிறந்த விரதம்
எதுவுமில்லை
சிவபரம்பாருளை விடப் பெறிது உலகிலில்லை
சிவனுக்குக்ந்த சிவராத்திரி விரதத்தை
பக்தியோடு ஒனுப்பில்லைப்பலன் கெறுவோம்

- சௌல்வநாயகம் ரவிசாந்

ஈரம் உடையவர் காண்பீர் ஒண்ணப்படு

பேரினார் முருகவேரமநாதன் அவர்கள்

ஈரம் அன்பின் மறு வார்த்தை ஈரம், அங்பு, நயம், நார், வாரம், சேயம், ஞோசம், பட்சம், பாசம் ஒத்த பொருளுடைய சொற்கள். அங்பும் ஒரு மஸ்தான். அன்பிப் உலகைக் கட்டியாலும் நெந்வேன் கயிறு. இரு உள்ளங்கட்டு இடையேயுள்ள மன நேகிழ்ச்சி அங்பு எனவாம். சமுதாயக் கட்டமைப்பு அன்பின் தொகுதி. இறைவன் அன்பெறும் பிழில் அகப்பட்டும் மலை. அங்பு நீர் பாத்தியில் கலையின்றி வளரும் பயிர் காதல். காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஒதுவார் பஞ்சாட்சரம். உயிரிகளிடத்து அங்பு வேண்டும் எனப் பாப்பாப் பாட்டு பாடினார் பாரதி. மனித சூழத்தை இன்று மணம் கொடுத்து வேண்ட முழுயாது. மகிழ்ச்சியும் அந்திலைதான் அங்பு ஒரு ஊடகம். அங்பு உதிராத மஸ்க்சென்டு. அதற்கு இன்றிதரியாத நறுமணம் உண்டு. இதற்கு வடிவமில்லை. இதயத்தோடு இதயம் பினைய அன்பிப் காந்தம். வடிவமற்ற மனிதப் பண்பு அங்பு இட்டிபெறும் பண்பு மனிதத்தையந் தாண்டி ஜபாறிவு, நான்கறிவு உயிரிகள் மாட்டும் நிறைந்து வழிகிறது. கன்றும், தாய்ப்பகவும், காதற் சிட்டுக்கள், அன்றில் பழவைகள் அன்பின் முத்திரைகள். அன்னை அன்பை அன்ஸிச் சொரியும் கலசம். இந்த மனித இயக்கமே அன்பின் வெளிப்பாடு வடிவமில்லை வண்ணப் பாரிஜாதம் அங்பு. இறைவனை இணைக்கும் இன்மலர் அதுதான் நட்டு, காதல் அருமிபி மொட்டாகி மலராக வாசம் வீச அங்பு முக்கியம் இறைவனுக்கும் பக்கனுக்கும் இயைந்த மொழியும் அன்தான். இதைக் கண்ணாலே காணமுடியாது. கேட்கவும் முடியாது. ஆனால் உனர் முடியும். இனசனம், உற்றார் உற்றவினர், நாடு, தேசம் எல்லாமே அன்பின் சேர்ப்பு. பெறுமதிப்பள்ளது. பெரியோர் பேர்ந்துவதும் இவ்வன்பே. பிரிக்கமுடியாத, அறுக்க முடியாத அங்புப் பாலம் உறவின் உயிர் நிலையம். தோட்டர் ச் சாதனம், இனம் தேரிபாத உயிரிப்பு இவ்வன்பே வெளிப்பாடு. இதயத்தைப் பாகாப் உருக்கும் வலு, சக்கி அங்குக்குத்தான் உண்டு. இது ஒரு விதத்தியாசமான பாவம் அன்பிப் வடிவமானவன் சசன். அரும் போன்னே மனியே என் அன்பேயெனத் தாயுவனேவர் இறைவனோடு பேசுகிறார். என்னையே உருக்குவது இறையன்பு அன்பின்றேல் உலகமேயில்லை. இந்த முன்றெழுத்துச் சோல் பாரகாவியங்களை ஏழத வைத்தன. தாஜ்மஹாலை உருவாக்கியது, சித்திராங்களையும், சிலைகளையும் வடித்ததும் அன்தான். அங்பு ஒரு சக்கி வாய்ந்த இணையதான். அன்பை வளர்ப்போர் அருள் பெறுவர். அருளொன்றும் அன்பின் குழவி நிறை சொத்து இதைத் திருமூலர் இப்படி வடித்துள்ளார்,

அங்பும் சிவமும் இரண்டெளிப்பர் அநிவினார்

அங்பை சிவமாவது ஒரும் அறிகிளார்

அங்பை சிவமாவது ஒரும் அறிந்திலிர்

அங்பை சிவமாபி அயர்க் கிருந்தாகிரை

திருமந்திரம் - 270

அங்பு வேறு, சிவம் வேறு; இரண்டும் ஒன்றால். தனித்தனியான இரண்டு என்று சொல்பவர்கள் அறிவற்ற முட்டர்கள். அன்பை சிவம் என்பதைப் பலரும் அறியாதிருக்கிறார்கள். அங்தான் சிவம் என்பதை யாவரும் அறிந்து விட்டால் பிறகு அவர்களே அன்பூரான சிவமாய் அமர்ந்திருப்பார்கள், வாழ்ந்திருப்பார்கள். அமர்ந்திருப்பதாவது ஆன்றுமயமாய் இருந்தல். இதை அங்புமையைப் பேசுவர் திருமூலர், திருவள்ளுவர் போன்றோர். உடைமை - செல்வம் அன்பை எடுத்தாளத புலவர்களில்லை, சிந்தனையாளர்களில்லை, சமயத்தலைவர்களில்லை. அன்பின் முதிர்ச்சியே அருள். அருள் என்றும் அன்பின் குழவி தமிழ்மறை 757. அங்பு இதயத்தோடு தோய்ந்தது. அதற்குத் தாட்பாளில்லை, எல்லையில்லை, கங்குகரையற்றது இது. அங்பு வெள்ளம், அங்பு ஆறு, அங்பு ஊற்று, அங்பு கடல். அன்பின் எதிர் வந்பு அது வம்பிலே முடியும். அங்பு (இறை) இப்பத்திலே அங்கமாகும். இதையே திருமந்திரம் இரண்டல்ல ஒன்றுதான் என்கிறது. இந்த அன்பை மனி மொழியார் இவ்வன்னைப் பாட்டாக வடிக்கின்றார்,

அன்பினால் அடிசியன் ஒவியோ டாக்கை

ஆனந்த மாப்க்கசிந் துருத
என்பறம் அல்லா இன்னாருள் தந்தாய்
யானிதறி கிளசினார் கைம்மாறு
முன்புமாப்பி மின்பு முழுதுமாப்பி பரந்த
துத்தென ருடிவினா முதலே
தென் பெருந் துறையாய் சிவபெருமானே
சிருஷ்டி சிவபுத்துரை

கோயில் திருப்பதிகம் 2

அன்புராகிமர் றஞ்சுந்தவம் முயல்வார்
இயலும் மாலுமறிறலுறு வழகாம்
என்ப ராய் நினை வார்வ கன்பயரை
நிறக் கிங்ககன ஏற்றிலுக் கண்பாய்
வன்பு ராயிழுரு பாக்கும் என் சிந்தை
யூக்கன் என்செவி சீருமிறும் வலிது
தென்புராயத்துறை யாய் சிவ வோகா
திருப்பெருந்துறை யெவிய சிவகெ

செத்திலாப்பத்து 4

அன்பின் பெருக்கை யுனர்த்தும் ஈரம் என்ற சொற்பிரயோகத்தின் செவ்வி சிந்திக்கற் பாற்று. இதை ஒளவையார் வெகு நாகரிகமாக எடுத்தாண்டுள்ளார்.
நங்களார் ஒருவர்க்குச் செய்து உபகாரம்
கல்கீல் ஏறுத்தும்போல் காலுமிம் - அல்லாத
ஸரமிலா எஞ்சுச்சுதார்க்கு ஈந்த உபகாரம்
நீர்செல் ஏறுத்துக்கு ஸேரி

ஸரமில்லா - அன்பில்லாத

வாக்குண்டாம் 2

கம்பநாடன் சொல்லும் பாங்கில் ஈரம் தரும் போருள் சந்று வித்தியாசமானது. ஆஞ்சநேயர் சீதாபிராட்டியைக் கண்டு மீணும்போது இராமபிரானுக்கு என்ன செய்தி சொல்ல வேண்டுமெனச் சொல்லின் செல்வர் விளவியபோது சீதாபிராட்டி விடுத்த பதில் இது,
ஓராந்தார் திருமார்யர்கு அகைந்தது ஓர்
தாரம்தான் அகைந்தும் தபா எனும்
ஸரம் தான் அகத்து சில்லை பென்றாலும் தன்
விரும் காந்துகை வேன்கு என்று வேன்றுவாய்

சுந்தரகாண்டம் , குளாமணிப்படலம் 30

வெற்றி வாகை மாலையை அனிந்த தசரத குமாரனாம் இராகவுற்குப் பொருத்தமான (தாரம்) மனைவியாக நான் அமையாவிட்டாலும்கூட கருணை எனகின்ற அன்பு என்மேற்பாலிக்காவிட்டாலும்கூட சூரியகுல மன்னனாம் அபியாத்தியின் மன்னனான இராமனது வீர்த்தையேனும் காப்பாற்ற வேண்டும் எனச் சொல்வாயாக என வேண்டியானாள் சீதாதேவியாக இப்பாலிலே அமைந்த தயா எனும் ஈரம் என்ற பிரயோகம் ஆயுமான போருள் செறிந்ததாகும். தயை, தயா, கருணை, இரக்கம், மனவருத்தம், தயவு, மனநெங்கிழ்ச்சி எனப் பொருள்படும். ஈரம் எனினும் அன்பு எனினும் ஒன்றே போருள். ஆக தயையேயோடு கூடிய அன்பே “தயா எனும் ஈரம்” என்பதற்குப் போருளாகும். இடே போல அடியார் பெருமை பேச வந்த சேக்கிழர். திருக்கட்டச் சிறப்பினை “ஆரம் கண்டிகை ஆடையும் கந்தையே ஈர அன்பினர் யாதும் குறைவிலர்” எனப் பேசுகின்றார். ஈரம் என்றாலும் அன்பு என்றாலும் போருளமைதியோற்றுதான் ஈர அன்பு என்ற போது முதல் ஈரம் மனக்கருணையை இரக்கத்தை கசிவையே குறிப்பிடக் காணலாம்.

ஒரு மரம் பட்டுவிட்டதா உயிரோடு இருக்கின்றதா என்பதையறிய அதன் பட்டையைச் சுரண்டிப் பார்க்கின்றோம். தோல் மேற்பாட்டை பசுமையாக இருந்தால் மரம் படவில்லையெனத் தீர்மானிக்கலாம். நிலம் ஈரப்பதனாய் இருந்தால்த்தான் விந்து முளைக்கும். இதை மாவீரம் போகுதென்றே விதை கொண்டோ என்ப் புலவர் வர்ணிக்கின்றார். காந்திலே ஈரப்பதன் இருந்தால் மழைக்கு அடையாளம். நூம் குளித்தால் ஈரத்தைத் துடைப்போம். நிரப்பறிருந்தால் ஈரத்தின் அடையாளம். எனினும் மன ஈரம் அன்பைக் குறிக்கும். புதுமைப்புலவன் மகாகவி பாரதி அன்பின் பெருமையை அழகாகப் பாட்டிசைத்துள்ளார்.

திருத்தி வேப்பட வ்ரதத்திலே - வாஞ்சில்

சுரத்திலே உப காரத்திலே

சுபாத்தி வேமிகு சாத்திரங்கள்கு

தருவதி வேறூயர் நாடு - இந்தம்

(பாரதநாடு)

கற்பே

மேலென்று ஈரமின்றி எப்போதும் உபதேசங்கள்

எறுதிக்குத்தும் வென்களிடம் யீற்புவாரை

சுயசரிகை 55

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன். தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யமாறே என்பர் திருமந்திர ஆசிரியர். தமிழ் செய்தல் என்பதற்கு அன்பு செய்தல் என்றும் பொருள். ஈரத்தமிழ் நம் நாவைவிட்டுப் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. இந்த ஈரம் வாரம் இறையோடியைந்த இன்பம் என்பதையும் ஒப்பிட்டு நோக்குவோம். திருக்குறள் எப்படிப் பண்புடன் ஈரத்தைப் பாராட்டுகின்றது.

இன்சொலால் ஈரம் அகையிப் பழுவிலவாம்

செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச்சொல்

கற்பை 91

செம்மையான பொருளை அறிந்தவர்களின் வாய்ச்சொற்கள், இனிய சொற்களாய், அன்பு கலந்ததாய், வஞ்சமில்லாததாய் இருக்கும்.

நானாமை நாடாமை நாறிள்ளை யாவிதாள்றும்

பெணாமை பைதை தொழில்

கற்பை 833

பறிபாவங்கட்கு வெட்கப்படாமையும், நன்மையானவற்றை நாடாமையும், அன்பு இல்லாமையும், நன்மையானவற்றை விரும்பாமையும் பேதையின் தொழில்கள்.

நன்பாற்றாராகி நயமில் செய்வார்க்கும்

ஸன்பாற்றா ராதல் கடை

நயம் - அன்பு

கற்பை 998

தம்மோடு நட்பைச் செய்யாமல் அன்பு இல்லாத செயல்களைச் செய்யும் பகைவர் இடத்தும் தாம் பண்புடையவராய் ஒழுகாமை (நடவாமை) அறிவுடையார்க்கு இழுக்காகும். இந்த அன்பு நேரடியாக வரும் சில வரிகளை சிந்திப்போம்.

அளிபிற்கும் உள்ளோ அடைக்குந்தாற்

- 71

அன்புடையார் என்பும் உறியார் மிற்றகு

- 72

அன்பு அகத்து கிள்ளா உயிர்வாழ்க்கை வள்பாற கண்

வற்றல் மரம் தவிர்தற்று

- 78

அன்பின் வழியாது உயர்நிலை

- 80

அன்பும் அறஞும் உடைத்தாயின் இல்வாந்க்கை

- 45

அன்பு நான் ஓய்யாவு கண்ணோட்டம் வாயிமையோடு

ஐந்து சால்டூன்றிய தூண்

- 983

இனி திருமந்திரம் தரும் அன்பின் பெருக்கை ஆர்வத்தோடு அவதானிப்போம்,

ஆர்வம் உடையவர் காண்பர் அரனாடு

ஈரம் உடையவர் காண்பர் கிணையாடு

பாரம் உடையவர் காண்பார் பவந்தங்களைக்

சொரை வெறிகாரு கொங்கு புக்காசீர

திருமந்திரம் - 273

மிக்க அன்பு கொண்டவர் இறைவனை உணர்வர். அன்பால் ஏற்படும் உள்ள (உணர்வு) நெகிழ்வு கொண்டவர் விந்து நாதமாகிய திருவடிகளை தலையில் சூடுவர். சம்சாரமான சுமையைத் தாங்கி வருந்துபவர் பிறவியான பெருங்கடலில் மூழ்கித் துன்பமடைவர். அன்பில்லாதவர் துன்பமான காட்டிற் போகும் வழியை அறியாது துன்பமடைவர்.

என்பே விறகா கிறூச்சி அறுந்திட்டு

பொன்போல் கனலில் பொரிய வறுமியினும்

அன்போடு உறுகி அகம் குழைவார்க்கு அன்றி

என்போன் மணியினை எய்த வொன்னாசீது

திருமந்திரம் - 272

எலும்பையே விறகாகக் கொண்டு உடம்பின் தசையை அறுத்து பொன்னைப்போன்று தீயில் இட்டுக் காச்சி வறுத்தாலும் அன்புடன் உருகி உள்ளம் நெகிழ்பவர்க்கு அல்லாமல் என்னைப்போல் இறைவனை அடையமுடியாது.

கலை - தீ, அகம் குழைவார் - மனம் நெகிழ்பவர், மணியினை - இறைவனை.

என் அன்பு உருக்கி கிறைவனை ஏத்துமின்

முன் அன்பு உருக்கி முதல்வனை நாகுமின்

மின் அன்பு உருக்கிப் பயருந்தகை நந்தியும்

தன் அன்பு எனக்கை தகலை நின்ற வாசீர்

திருமந்திரம் - 274

அன்பே நமது வழி, அன்பே நமது மொழி, அன்பே எம் மதம். இது எம் மதத்திற்கும் சம்மதம். அன்பே நமது படை, அன்பே எல்லார்க்கும் விடை, அன்பே எம்வர் கல்வி அன்பை வளர்த்து அருளைப் பெருக்கி மெய்ப்பொருளைக் காண்போம். அன்பே ஈரம் ஈரமே எம் ஆரும்,

அருவனையான் சிந்தித்து அருற்றும்மடி அருமறையான்

சென்றிக் கணியாமடு

சரவனைந்தான் கைவதாழுது சாருமிமடி சார்ந்தார்க்டு

கெல்லாஞ்சி சரணமடு

பரவுவாரி பாவம் பறக்கும்மடி புதினை

கணாங்களும் பாகும்மடு

திரை விறவு தெள் கெடில நாடன்னாடு திருவீர்டு

டானாந்து தெஞ்செல்வனாடு.

மூவர் தமிழ் 6297

அத்வைத் சிந்தனையில் ஒர் சிந்தனை

பண்டிமனி. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

1930இல் கலாசாலையில் உப அதிபரான திரு. பா. கைலாசபதி அவர்கள் விஞ்ஞான மேல் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது பரமேசுவராவுக்கு அண்மையில், சிவன் கோயிலுக்குத் தெர்கே அழகானதாரு ஈர்ப்பலாத் தோட்டத்தில் கல்விக்குழு ஒன்று முகாமிட்டுக் கொண்டது. அக்குழுவில் படிப்பவர்களும் படிப்பிப்பவர்களுமாக பல துறையில் விற்பனர்கள் இருந்தார்கள். பிரபலஸ்தர்கள் அங்கே பிரசந்நமாவார்கள்.

அந்த முகாமிற்கு உயிர் நாடியாயிருந்தவர் உப அதிபரோடு படிப்பிப்பவர், அவர் உப அதிபரையும் அந்த முகாமில் சேர்த்துவிட்டார். அங்கேதான் உப அதிபரை முதன் முதற் கண்டு பழகினேன். அவர் போக்குப் பெரிதும் புறநடையான தென்பதை அறிந்துகொண்டேன்.

1930இல் ஒருங்கு வசிக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது. முன்னமே அங்கே நான் ஒர் ஆசிரியனாய் விட்டேன். கலாசாலையில் ஒரு சிறு குடிசையில் இருவரும் வசித்து வந்தோம்.

1934இம் ஆண்டுவேரை இரவில் பெரும்பாலும் அவர் படுக்கையில் சயனிப்பது அரிதாயிருந்தது. கலாசாலைக்கு வடக்கே உள்ள பணை வெளிகளில் தனிமையாக உலாவி வெகுநேரங் கழித்து படுக்கைக்கு வருவார். சிலவேளை தெர்கே கடற்கரைக்குச் சென்று அரியாலைவேரை நடந்து விழிந்து வந்துமுண்டு. தாம் பகலில் வழங்கிய சொற்களில் பயனற்ற சொல் பிரயோகித்ததுமண்டோ என்று சிந்திப்பவர் என்று கேள்விப்பட்டதுமுண்டு. என்ன நடத்துகிற்கள் என்று நான் கேட்டதேயில்லை. மிக்க மரியாதையோடு நடந்து கொண்டேன்.

1934இம் ஆண்டில் மனசை வெற்றி கொண்டார் என்று மேலும் வெகு காலத்தின் பிறகுதான் தெரிய வந்தது. மனத்தை.

'சென்ற விடத்தாற் செலவிடா நீதாரி கீ

நன்றின்பா லூபியீ துறிவு' என்பது தேவர் குறள்.

இச்சையைச் சமந்து கொண்டு மின்வேகம் பிற்படச் சவாரி செய்த மனக்குதிரை அறிவின் வழி நின்றது.

ஆகாமியமேறாமற் பிரார்த்தத்தை அநுபவிப்பது எனிதாயிற்று.

ஆகாமியத்தின் இடத்தில் தவம் வீற்றிருந்தது. அக்காலத்திலேதான் தீண்டாமை தீண்டப்படாமைகள் வெளிப்படப் புலமாயின.

மனம், அறிவு வழிப்படவர்கள், மனக்கள் வெளித்தவர்கள் அவர்கள் முக்கண்ணர்கள். மனக்கண்ணை நூற்றிக்கண் என்று சொல்லுவர், அக்க்கண் என்பதும் இது.

'முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூட்டுகாவி

அகுத்திற் கண்கொண்டு காண்படுத் தூண்டும்' என்பது திருமந்திரம்.

மனக்கண் வெளித்த உப அதிபர் முன்னிலையில், என் முகக்கண்கள் படு குருடுகள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமே இல்லை.

நெற்றிக் கண்ணராகிய உப அதிபர் ஆகாமியமேறாமல் பிரார்த்தத்தைப் புசித்தார் என்பதில் எவ்வித நூதனமுமில்லை. இன்ப துன்ப அநுபவங்களில் வேறுபாடு அவர்பால் தோன்றவில்லை.

உப அதிபர் கண்ட நூற்றுக்கணக்கான உண்மைகள் எமக்கு எட்டாதலை. அவற்றை நோக்க, ஆகாமியமேறாமல் பிரார்த்தத்தைப் புசிப்பதென்பது அற்ப அம்சம்.

நாம் உலக வியவகாரங்களிலிருந்துகொண்டு கிடையிடையே ஆத்மீக உலகைச் சிற்றிப்பவர்கள்.

நெற்றிக்கண்ணர்கள், ஆத்மீக உலகில் வசிப்பவர்கள்; கிடையிடையே நம் உலகுக்கு இறங்குபவர்கள். அவர்களை ஆகாமியம் எட்டிப் பார்க்க இயலாது.

உப அதிபர் கண்ட உண்மைகளுள் உதாரணத்துக்கு ஒன்று வருமாறு.

"வேதுவமா டாகமம் மெய்யாம் கிறவனுால்"

ஓதும் பாதுவும் சிறப்புமென் றுவளன்" என்பது திருமந்திரம்.

வேதம் பொது ஆகமம் சிறப்பு என்றதன் கருத்தென்னை? இந்த வினா ஆழ்ந்து சிற்றிக்கற்பாலது.

பல்கலைக்கழகத்திற் பிரவேசிக்க விரும்புபவர்கள் அனைவரும் பல்கலைக்கழகப் பிரவேச பர்ட்டைஸியிற் சித்தியைய்த வேண்டும். இது கட்டாய விதி அனைவருக்கும் பொதுவான விதி.

பொது விதியான பிரவேசத்தில் சித்தியைடைந்தோர். அதன்மேல் தத்தமக்கு வரத்தக்க துறையை மேற்கொண்டு பலவேறு துறையில் பல வேறு வகுப்புகளிற் பயில்வர். இங்ஙனமாதல் சிறப்புவிதி.

சிறப்புவிதி ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டு பலவாயிருக்கும்.

சமய சர்வகலாசாலையில் பிரவேசிக்க விரும்புபவர் அனைவருக்கும் வேதம் பொது. வேதநூறி கைவந்தவர்கள் தாம் சமய சர்வகலாசாலையிற் பிரவேசிக்கும் உரிமையுடையர். தேவ நூற்கு வைதிகம் என்று பெயர்.

வைதிகம் முற்பிறப்பிலோ இப்பிறப்பிலோ முற்றியபோது ஸிப்பது சிறப்பு நெறியாகிய ஆகமநூறி. லபித்தல் - கிடைத்தல்.

ஆகமம் எண்ணிலி கோடி என்கிறது திருமந்திரம்.

'ஆட்பாலவர்க்கு அருளும் வண்ணம் கேட்பான் அளவில்லை' என்கிறது ஞானசம்பந்தக் குழந்தை.

வைதிகம் முற்றப்பெற்றவர் தத்தம் பக்குவத்துக்கேற்றவாறு கிடைத்த ஆகம நூற்யில் நிற்பர்.

அருச்சனர் கண்ணனின் வழி நின்று வைதிகம் முற்றுப் பெற்றவர். அடுத்த பிறப்பில் அதிநீவிர பக்குவம் மிக்குக் கண்ணப்பரானார்.

பெரிய புராணத்தில் எழுபத்திரண்டு ஆகம நூற்கு உதாரணம் காட்டப்பட்டது. அறுபத்துமூன்று தனி நூறி. ஒன்பது தொகை நூறி. தொகையாயார் நின்றநூறி.

இவ்வாற்றால் வேதம் பொது; ஆகமம் சிறப்பு என்பது புலமாம்.

நமது சமயம் வைதிக சைவம். வைதிகம் வேதநூறி; சைவம் ஆகம நூறி. வைதிக சைவத்தில் சென்று முற்றுவது; சைவம் வைதிகத்திலிருந்து வருவது.

தித்தணாயும் காட்டியவை உப அதிபரின் சார்பால் கிடைத்தவை.

ஆரியம் தமிழ் - முத்தமிழ் - அகம் - புறம் - கற்பு - அறுவகைச்சமயம் - துறவு - தொண்டு - உடன்போக்கு - சதா சிவலூர்த்தியின் புதினைந்து கண் ஆராய்ச்சி - உபநிடதம் - 'என்மனார்'ப் பிரயோக ரகசியம்..... என்றின்னேரன்ன நூற்றுக்கணக்கான விடயங்கள் பற்றி உப அதிபர் வாசனையால் அறியக்கூடிய புத்தம் புதிய விசாரங்களை விரிப்பில் பெரும் பாரதமாம். ஒரு மந்திரம் பயன்படுத்துமுகத்தால் இருக்காதி வேதங்களுமாயிக்குமென்பது அவர்களின் அற்பு விசாரங்களில் ஒன்று. 'நம்பிக்கை' என்ற வார்த்தையை அவர் பயன்படுத்தியதில்லை. அகக் கண் வெளித்த அறிவுக்கடல் உப அதிபர்.

07-01-2004 புதன்கிழமை 'வலம்புரி' ஆசிரியர் தலையங்கத்திலிருந்து.....

அன்னை காட்டிய அறப்பணி

இந்த உலகில் கொடுது எதுவெனில் அது, இளமையில் வறுமையென ஒளவைப்பிராட்டி கூறிய கருத்து இன்று மருத்துவ உலகால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இளமை என்பது மனித வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான காலப்பகுதி. ஒரு மனிதனின் மூன்று வளர்ச்சி மூன்று வயது முதல் ஐந்து வயதுவரையான காலப்பகுதிக்குள் நடந்து முடிகின்றது.

இந்த ஐந்து வயதிற்குள் நடைபெறுகின்ற மூன்று வளர்ச்சியின் அளவிலேயே இந்தக் குழந்தையின் எதிர்காலம் தங்கியிருக்கின்றது.

இந்த ஐந்து வயதுக் காலப்பகுதிக்குள் குறிப்பிட்ட குழந்தைக்கு போசாக்கான உணவு கிடைக்காவிடின் அந்தக் குழந்தையின் மூன்று வளர்ச்சி மந்த நிலை அடையும். இதனை மருத்தவர்கள் உறுதி செய்துள்ளனர்.

இதேவேளை, இளமைக்காலத்திலேயே உடல், உள் வளர்ச்சிகளும் நடைபெறுகின்றன. எனவே, இக்காலப்பகுதியில் போசாக்கான உணவுகள் கிடைக்காவிடில் வளர்ச்சி குறுகிப்போவது தவிர்க்கமுடியாதாகிவிடும். இதனாலேயே கொடுது கொடுது இளமையில் வறுமை கொடுது என ஒளவைப்பிராட்டி கூறினார்.

ஒளவைப்பிராட்டி சொல்லிய அந்த வார்த்தைகள் இன்று யுத்தத்தால் பாதிப்படைந்துபோன வடபகுதிக்கு மிகப்பொருத்தமாக உள்ளது.

யுத்தம் தந்த அழிவுகளால் பெற்றோரை இழந்த பாலகர்கள், வறுமையால் வாடும் குழந்தைகள், குடும்ப பார்த்தை சமக்கும் சிறுவர்கள் இப்படியே ஒரு பரிதாபநிலைப் பட்டியல் நீண்டு செல்கின்றது. இவ்வாறு போரியல் தந்த கொடுத்தால் ஒரு பகுதி சிறுவர்கள் ஒருநேர உணவுக்காக ஓட்குகின்ற பரிதாபம்.

வெற்றின் மத்தியில் ஆதரவற்ற சிறுவர்களை அன்போடு அரவுணைத்து அவர்களைப் பராமரிக்கும் பெரும் பணியை ஆரம்பித்த சிவுத்தமிழ் அன்னை கலாறிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் அறப்பணி போற்றுவதற்குரியது. இன்று இந்த மண்ணில் என்ன பணி வேண்டுமோ அதனை இனங்கண்டு ஆரம்பித்து - பக்குவமாக வழிநடத்திய பெருமை அன்னை அவர்களையே சாரும். அவரின் அறப்பணியால் எத்தனையோ சிறுவர்கள் நன்மை பெறுகின்றனர்.

சிறுவர்களை பராமரிப்பதோடு தன் கடமையை நிறைவு செய்துவிடாத அன்னை அவர்கள் முதியவர்களையும் பராமரிக்கும் அரிய பணியினைத் தொடங்கினார். அன்னை அமைத்த அறப்பணிப் பாதையால் இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் சிறுவர் இல்லங்களும், முதியோர் பராமரிப்பு நிறையங்களும் உருவாகுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது என்றால், அது மிகையன்று.

ஆலைங்கள் சமுதாயக் கடமையாற்றுவேண்டும். வெறுமனே மக்களிடம் பணத்தைப் பெற்று ஆலையத்தை அழுகுபடுத்துவதுதான் சமயப்பணியாகாது. அதை இறைவனும் விரும்புவதில்லை. ஆலைங்கள் மக்கள்பணி செய்ய வேண்டும்.

இந்தத் தத்துவத்தை நடைமுறைப் படுத்தியவர் எங்கள் சிவுத்தமிழ் அன்னை அவர்கள். அவர் காட்டிய பாதையை, ஈழத்துச் சைவ ஆலைங்கள் பின்பற்ற வேண்டும்.

வறுமையாழிப்பு, சுயதொழில்வாய்ப்பு, மருத்துவ வசதி, பசித்தோருக்கு அன்னபிடல், ஏழைகளுக்கு கல்வி வசதி, வீட்டிற்கொருக்கு வீட்டுவசதியென வசதிப்படைத்த ஆலைங்கள் மக்கள் பணி செய்தால் ஏழ்மை என்ற வார்த்தை இந்த மண்ணில் இருந்து விலகிவிடும்.

யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் இறை நம்பிக்கையடையவர்கள். ஆலைங்களுக்கு வாரி வழங்கத் தயங்காதவர்கள். எனவே, ஆலைங்கள் அறப்பணி செயின், மக்கள் தாங்கள் கொடைகளைத் தாராளமாக வழங்குவார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்துப் பொருளாதாரம் நலிந்த பொருளாதாரமன்று. கிங்கு ஒழுங்குபடுத்தப்படாத பொருளாதாரமே உள்ளது எனப் பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் கூறியிருப்பது கிங்கு நோக்குதற்குரியது.

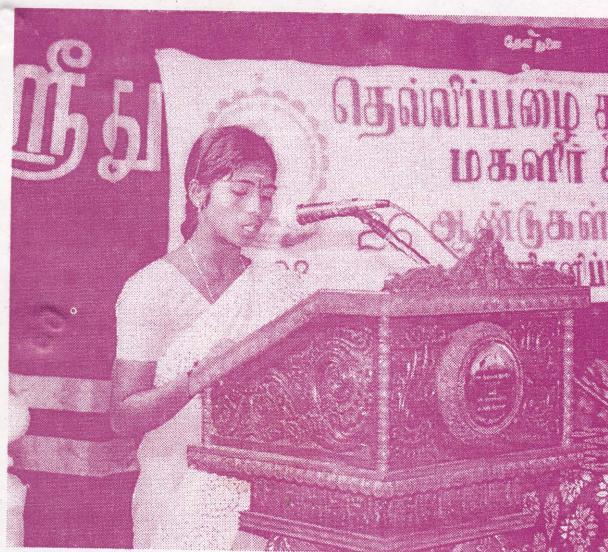
இலட்சக்கணக்கில் - கோடிக்கணக்கில் ஆலயப் புனரமைப்புக்குச் செலவு செய்கின்ற யாழ்ப்பாண மண்ணில் அன்ன சத்திரம் நிறுவி, அழுது படைப்பதில் கழனம் இருக்க முடியாது.

எனவே சித்துவிப் புனரமைப்புக்கு அன்ன அழுர்கள் காட்டிய பாந்தியில் செலிமைத்த ஆலைங்கள் தங்கள் பணிகளைத் தொடர்ந்தால், இந்த மண்ணில் ஓர் புதுமை பிறக்கும் - புண்ணியம் விணையும், புமியும் மகிழும்.

மகளிர் ஒல்லை பிள்ளைகளின் நடனம்

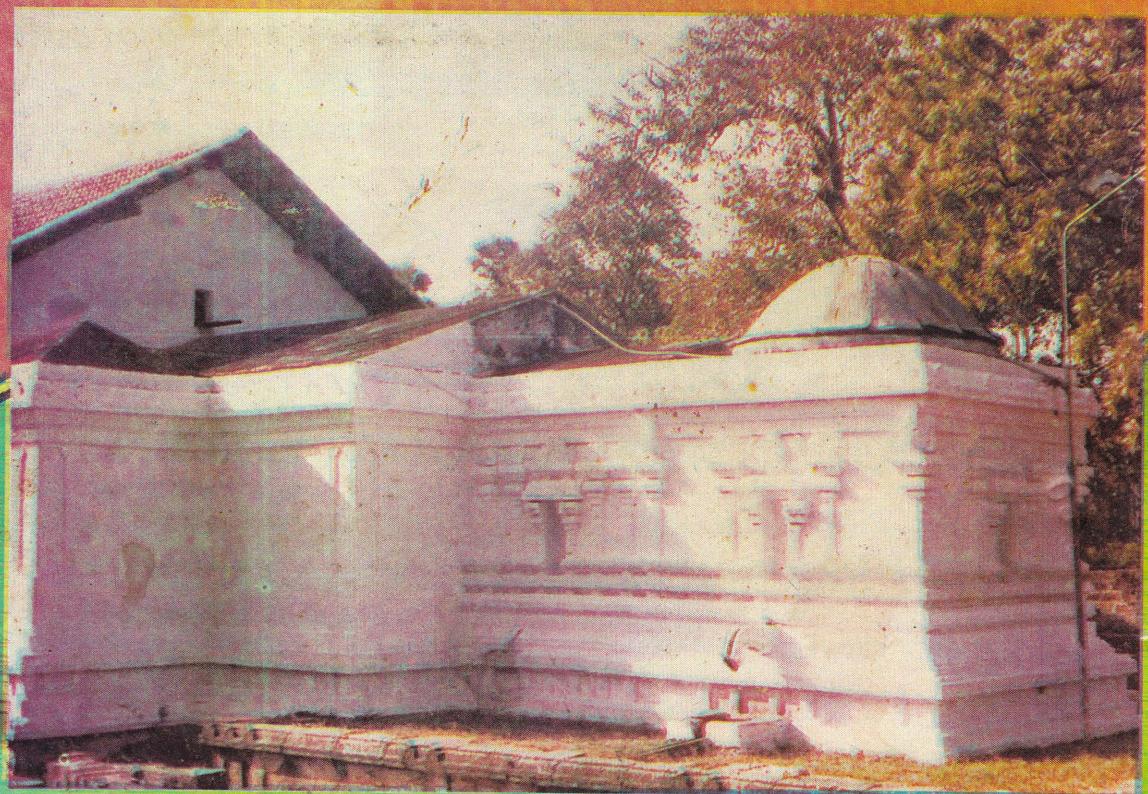
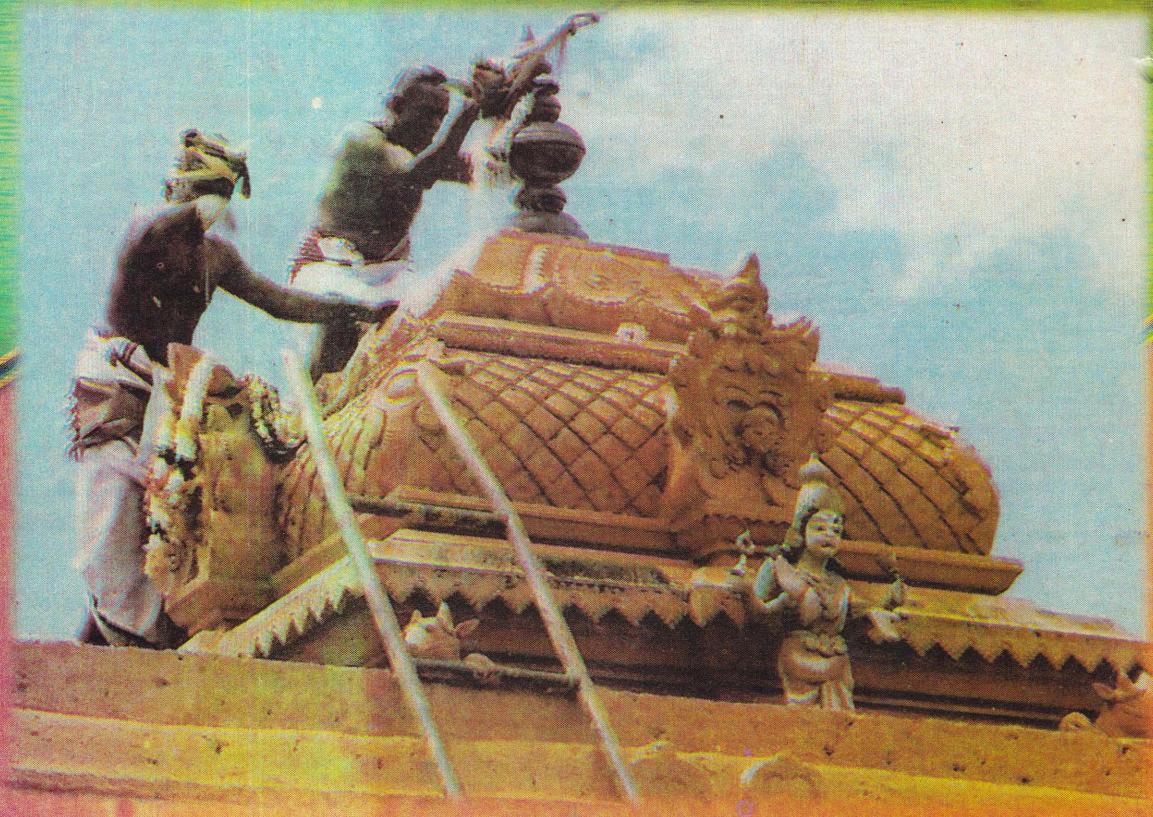
**மகளிர் ஒல்லை
சிறுமிகளின்
கலை நிகழ்ச்சி**

**மகளிர் ஒல்லை சிறேஷ்ட மாணவி
செல்வி துவ்யந்தி ஒல்லை
அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கிறார்.**

**திருமதி கலா பொன்னம்பலம் M.A
(கலைப்பாறிய விரிவுறையாளர்)
பரிசு வழங்குகிறார்.**

வினாக்களையார் ஒந்துசூப் பதின்மூன்தி, நல்லூர்.